



# Čajnik

Tara Papić

Stojim u miru, na mestu na kome sam većinu vremena. Trenutno, osećam se toplo i ispunjeno, veoma spokojno. Vidim svoj odraz u ogledalu preko puta. Ukrasi na meni čine me drugačijim od ostalih, iako sam odvojen od onih svoje vrste.

Ali, tu su uvek moje drugarice, znatno manje od mene. Ne znam iz kog razloga, ali one vole da uzimaju od mene. Iako se osećam manje usamljeno uz njihovo prisustvo, one uporno prazne ono što me greje iznutra, iako kasnije i iz njih to isto nestane.

Jednom dnevno, neko bi me ponovo ispunio radošću, samo kako bi mi je one opet otele, a potom i neko od njih. I tako, sreća se vrti u krug; možda će nakratko biti prisutna u svima nama, ali najbolje se osećamo kada uvek imamo barem pomalo, pa makar delili.

Ponekad, nešto sreće ostalo bi u meni do sledećeg dana, ali do vremena kada treba nasuti još, ista bi se ohladila i sasušila... Jer, bez nekog strujanja, ne možemo dugo živeti od te iste sreće.

Vremenom, ona gubi na jačini, toploti i ljubavi koju pruža i postaje mlaka, obična i dosadna.



savremena  
GIMNAZIJA